

พระราชบัญญัติ

อาวุดปิ่น เครื่องกะสุนปิ่น วัดกระเบ็ด

และดอกไม้เพลิง (ฉบับที่ 6)

พุทธศักราช 2487

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480

และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

อาทิตย์ทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 17 ธันวาคม พุทธศักราช 2486

เป็นปีที่ 10 ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ 1 เล่ม 61

ราชกิจจานุเบกษา

1 มกราคม 2487

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรให้บุคคลผู้มี
อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน โดยยังมีได้รับใบอนุญาต
ตามกฎหมาย มีโอกาสขอรับใบอนุญาตภายในหกเดือน
โดยไม่ต้องรับโทษ

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ
อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง
(ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2487"

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ผู้ใดมีอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน โดย
ยังมิได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่อง
กระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง พุทธศักราช 2477
ถ้ายื่นคำขอรับใบอนุญาตเพื่อปฏิบัติการให้ถูกต้องตามกฎหมาย
ก่อนนายทะเบียนอาวุธปืนประจำท้องที่ภายในกำหนดหกเดือน
นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษตามพระราช

ธันวาคม 2487 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 61 ตอนที่ 1

บัญญัติอาวุป็น เครื่องกะสุนป็น วัดถูระเบิด และตอกไม้
เพลิง พุทธศกราช 2477

มาตรา 4 ให้รัถมนตรีว่าการกะรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี